

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3684

гр. София, 28.04.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в закрито заседание на 28.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

като разгледа дело номер **11294** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 от ГПК вр. с чл.144 АПК.

Образувано е по молба за изменение на решение №366 от 21.01.2022г. по дело №11294/2020г. в частта за разноските, която молба е подадена от ответника директора на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП, ведно с касационната жалба на 09.02.2022г.

Следва да се има предвид, че с решение №3125/23.03.2023г. по адм.дело 7539/2022г. VIII о. на ВАС, е оставено в сила решението на АССГ.

В производството пред ВАС решението на АССГ е било предмет на касационна проверка в частта си, с което е отменен процесния РА.

Следователно –въпреки влизането в сила на решението на АССГ на 23.03.2023г.- молбата за изменението на решението в частта му за разноските от 09.02.2022г. е била в срок и като такава допустима. Аргумент в полза на този извод е и възможността по чл.248, ал.1 от ГПК изменение да се иска и по отношение на влязло в сила решение. Практика е преди произнасянето на касационната инстанция- АССГ да се произнесе по молбата за изменението на разноските и съответно, ако няма произнасяне – ВАС да върне делото за произнасяне. Този ред обаче не е спазен. Въпреки изложеното процесуалното право на разноси от ответната страна е заявено и упражнено своевременно, поради което и съставът дължи произнасяне с нарочен акт.

С Решение № 1085/13.07.2020г. по адм. дело № 11294/2020 г. по описа на АССГ е отменен Ревизионен акт /РА/ № Р-22221018006643-091-001 от 14.04.2020 г., потвърден в частта от директора на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП с Решение № 1085/13.07.2020г., поправено с Решение за поправка на очевадна фактическа грешка № 1170/30.07.2020 г. РА е потвърден в частта, в която са установени задължения по ЗКПО за данъчни периоди 2014 г., 2015 г., 2016 г. и 2017 г., в размер на 34 018,82 лева

ведно с начислените лихви в размер на 14 076, 23 лева и в частта, с която са установени задължения по ЗДДС в размер на 28 921,29 лв. и лихви за забава в размер на 14 611, 52 лв. за данъчни периоди м. 03, м. 05, м. 08. 2014 г., м. 11.2016 г., м. 01, м. 04, м. 05, м. 06, м. 07, м. 10, м. 11 и м. 12.2017 г. и в частта на начислените лихви по ЗДДС в данъчни периоди м.09 и м. 10. 2014 г., м. 10 и м.12.2016 г. и м. 08.2017 г., изменен като установения резултат по ЗКПО за данъчен период 2012 г. данък за внасяне в размер на 74 7551, 71 лв. е определен на 70 285, 71 лв. и за 2013 г. установения данък за внасяне в размер на 68 163, 90 лв. е определен на 62 618, 90 лв., ведно със съответните лихви.

По делото е налице искане от страна на ответника делото да бъде изменено постановеното по делото решение, като бъдат изменени присъдените разноси на жалбоподателя, поради направено възражение за прекомерност.

В законоустановения срок не е постъпил отговор от процесуалния представител на „ОМЕГА-ИНТЕРКЛИНЪР“ АД

Съдът намира, че искането е допустимо по чл. 248, ал. 1 от ГПК - като подадено в срок и от надлежна страна. Разгледано по същество е неоснователно.

В относимата редакция към постановяване на решението Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения – чл. 8, ал. 1, т. 5 е предвидено за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела с определен материален интерес минималното възнаграждение да е 3530 лв. плюс 1 % за горницата над 100 000 лв.

По делото е присъдено адвокатски хонорар в размер на 9000 лева.

Абсолютно неправилни са доводите на ответника, че материалният интерес по делото е в размер на 120 479, 99 лв., точно обратното материалният интерес е в размер на 224 532 лв., представляващ единствено главница без начислените лихви, които като се добавят от настоящия съдебен състав и се отчете приложението на чл. 8, ал. 1, т. 5 от Наредбата, присъденият адвокатски хонорар не се явява прекомерен.

Следва да се отбележи, че не е задължително да се присъжда минималният размер на адвокатският хонорар, доколкото основанието по чл. 78, ал. 5 ГПК, вр. чл. 144 АПК. се свежда до преценка на съотношението на цената на адвокатската услуга и фактическата и правна сложност на делото, която произтича от преценка на конкретните обстоятелства по делото.

В настоящия случай делото е сложно от фактическа страна, тъй като се състои от голям брой доказателствен материал, а именно - 3 тома и 4 бр. приложения с обем от над 2000 страници. На следващо място са изложени мотиви от съдебния състав в постановеното решение, че делото е с фактическа и правна сложност, проведени са 6 съдебни заседания, в които защитата е проявила процесуална активност. От процесуалния представител на жалбоподателя е представено становище по делото, представени са доказателства, досежно изясняване на спора, поискана и е назначена ССЧЕ, по която има прието заключение и допълнително заключение, по делото е

представена писмена защита.

По горните съображения и на основание чл. 248, ал. 1 ГПК във вр. с чл. 144 от АПК,
съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ молбата на директора на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП за изменение на Решение №366 от 21.01.2022г. по адм. дело №11294/2020г., по описа на Административен съд София-град, 60 състав в частта на разноските.

Определението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: